

Molts més elogis es mereixeria la persona objecte d'aquest comentari, però ni nosaltres els sabríem fer ni a ell —n'estem segurs— li plaurien, coneixent com coneixem el seu caràcter i personalitat.

Voldríem, ara, que fos ell el qui ens digués la seva opinió respecte de nosaltres i el nostre poble, i també que ens expliqués coses de la seva vida entre nosaltres, i fora de nosaltres, que segurament desconeixem.

No ha estat fàcil convence'l a ell de la necessitat de la seva intervenció, però al final s'ha brindat amb la seva amabilitat característica, considerant-ho, tal com li hem demanat, un servei més al nostre poble.

—*Primerament, senyor Batlle, voldríem que ens expliqués on va cursar els estudis de Magisteri.*

—Essent, com ja sabeu, natural de Massanet de Cabrenys, província de Girona, els estudis els vaig fer a l'Escola Normal d'aquella capital.

—*Quins van ser els motius que el van impulsar a seguir aquesta carrera?*

—En primer lloc, la il·lusió dels meus pares en voler que els fills no haguessin de portar la vida de mortificació i privacions que ells duïen, malgrat el sacrifici que per ells representava el donar-els-hi carrera. També el nostre senyor mestre del poble, don Josep Batlle, que ens estimulava continuament a superar-nos a nosaltres mateixos. Prova d'això és que d'un poblet petit com Massanet n'han sortit diverses personalitats, totes elles de famílies molt humils, que ocupen alts càrrecs en la nostra societat, per exemple: el Director General Eclesiàstic de Presons i Canonge de la Catedral de Barcelona; don Rafael Delclòs, mestre, director de «Hoja del Lunes» i de l'Agència EFE a Barcelona; don Josep Sot, mestre, director de l'Hospici Provincial de Girona, don Joan Delclòs, director d'un Grup Escolar a Barcelona; don Josep Valls, que obtingué el n.º 1 en unes oposicions al Cos de Duanes; i altres que seria llarg d'anomenar. I també, naturalment, la meua vocació pedagògica que ja se'm manifestava.

—*Després dels estudis deuria ocupar diferents llocs abans de prendre posició de l'escola del nostre poble?*

—Als 18 anys em donaven el títol de mestre i, al mateix temps, el director de l'Escola Normal em va proporcionar una plaça a una fàbrica de vidre de Sans (Barcelona) per donar classe als seus obrers. Però, quan la direcció em va conèixer, no em va admetre, per por que no em sabria fer respectar, havent d'ensenyar a persones de més edat que jo.

—*Aleshores, doncs, què va fer?*

—Vaig entrar d'empleat a l'oficina d'una indústria, on hi vaig estar fins l'any 21.

—*Llavors va començar a exercir ja la carrera?*

—Sí, per cert que on vaig fer les podríem dir-ne primeres pràctiques va ser a Granollers, al Col·legi Municipal de Segon Ensenyament («Can Vagué», com se l'anomenava vulgarment), que estava on avui hi han els Escolapis.

—*Va durar molt l'estada a Granollers?*

—No gaire: uns dos anys. Però aquest temps va ser suficient per conèixer bastant la comarca amb les freqüents excursions que per ella realitzava, doncs això ha estat sempre una de les meves principals aficions. També durant aquest temps vaig començar a conèixer en «Joanet», ja que molt sovint el veia amb la seva tartana parat davant de «Can Garrell».